

Зъзнатъ в'кжши дѣца дребни
Безъ огънь, —
А пѣкъ вѣтрѣтъ проклети
Вѣе вѣнь . . .

2 Звѣздици.

Салъ звѣздицитѣ самички
Кичатъ ясното небе;
освѣтяватъ,
поздравляватъ
Снѣжното поле.

Трепнатъ тихо, заискрѣятъ —
Катъ брилянтени очи;
А луната
прѣзъ тъмата —
Смѣе се, мълчи . . .

Лудо вихри побѣсняватъ,
Гаснатъ лампи — свѣтила, —
Салъ звѣздици
катъ искрици
Свѣтятъ прѣзъ нощта.

Хр. Боневъ.

